

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre săptămâna:
Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se
face în Sabiu la expediția joi, pre afara la
z. r. poste cu bani gât'a prin seriori francate,
adresate către expediția. Prețul prenumera-
tionei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a.
ar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Peu-

Nr. 89.

ANULU XXIII.

Sabiu 9|21 Novembrie 1875.

tră celelalte părți ale Transilvaniei și pentru pro-
vinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. 60. pre
o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principalele și tierii
strelne pre anu 12 1/2, anu 6 fl.
Inseratele se plătesc pentru întâia óra
cu 7 cr. sirul, pentru a doua óra cu 5 1/2, cr.
și pentru a treia repetare cu 3 1/2, cr. v. a.

Nr. 1811. Scol.

Către inspectoratele districtuale de scoli din arhidiecesa romana gr. or.!

Pre temeiul esperintelor de pâna acum, după care s-a constatat evident, ca acele scoli au fostu mai bine cercetate în decursulu anului scol. trecut, a căroru organe în manuarea listelor de lenevire s-au tienut strinsu de ordinatiunea consistoriului din 19 Ianuariu 1874 Nr. 2370/1873 scol. se ordinéza tuturor inspecto-rilor districtuali de scoli din intréga archidiecesa, că se insarcinez pre organele scol. subalterne, că si în viitoru se observe cu tóta strictet'a prementionata ordinatiunea consistoriale: spre acestu scopu oficiile parochiali suntu deobligate a pregatî unu estratu esactu din cartea botezătilor despre toti copii de ambe sesele in etate dela 6—15 ani, care estrasu provediutu cu subscirierea respectivului parochu si sigilulu bisericei, se va pastră totu-déun'a in localulu scólei, spre a fi la indemana pentru orice casu de visitatiune a scólei prin organele scol. superiori.

Asemenea se ordinéza inspecto-ratelor districtuali că in privint'a duratei scólei sa observe cu tóta strictet'a prescrisele §-lui 54 art. 38/1868.

Sabiu, din siedint'a consistoriului archidiecesanu că senatu scolasticu, tienuta in 20 Octobre 1875.

In absenti'a Escoletentie Sele Par. Ar-chieppu si Metropolitu.

N. Pope'a m/p.
Archim. si Vicariu
archieppescu.

Escoletent'ia Sea Inaltu Présânti-tulu P. Archiepiscopu si Metropolitu Mironu Romanulu a sositu Vineri cu trenulu de dimineti'a in mijloculu nostru.

Alalta eri Vineri s'a celebrat in biseric'a nostra din cetate liturgia cu rugaciune de multiamita, din cau'a dilei onomastice a Majestătiei Sele Imperatesei si Reginei Elisabe'a. Asemenea s'a facutu rugaciune din ace-easi causa si in bisericile altoru con-fessiuni si edificiile publice au fostu decorate cu flamuri.

Serbi'a dela 1858 pâna la 1875.

(Urmare.)

Vedindu principalele Carageorgievici ca nu mai e nici o sperantia de a se suí pre tronulu perduto, la consiliile comisariului turcescu si consulului austriacu, a parasit u si fortare-t'a Belgradului si pre unu vaporu austriacu a trecutu in 3 Ianuariu c. n. 1859 la Semlinu. Cându a pusu pi-ciorulu pre rip'a austriaca a disu celor din impregiurulu seu; „Acést'a este multiamit'a Portiei si Austriei pentru tienut'a mea cea loială in res-timpu de 17 ani!“

Intarirea lui Milosiu a urmatu curendu. Franci'a si Russi'a au stăruuitu fórte multu pentru intarire, pen-tru că sa nu se nasca nouă compli-catiuni in Serbi'a.

In 6 Februarie a si sositu Mi-losiu in Belgradu. Fortaret'a turcesca l'a salutat cu salve de tunuri, comi-sariulu turcescu a fostu de fatia la primirea lui si a fostu celu dintâiu

care i-a facutu cea dintâiu visita. Cu Milosiu a sositu si fiulu seu Michailu cu carele s'a intalnit la Semendri'a.

Milosiu a amanat in 12 Februariu siedintele scupcinei, promitiendu a o convocá din nou pre diu'a de 2 Septembre. Elu a inceputu a guvernă si cu guvernarea lui arata ca multe sperantie au remasu zadarnice. Milosiu, cu tóta esperint'a ce a facutu in 20 de ani, a remasu totu celu vechiu. Elu nu era in stare a-si stabână pasiunile si a renunçă dela resbunare. Metropolitul Petru Ivanovici fu esilat. Betrânlul Vučeski, cu tóte ca si-a facutu omagiu inaintea lui, a trebuitu sa móra in spitalulu incusitilor. Nici nu se scie ca ce móre a murit.

Mai multu s'a insielatu in Milosiu liberalii.

Unu lucru a sciutu Milosiu sa esopereze dela Pórtă, lucru de mare insemnata pentru stabilitate in Serbi'a, ereditatea tronului in famili'a sea. Acést'a a fostu si cea din urma opera mai insemnata din partei, pentru la 14/26 Septembre 1860 a murit in etate de 81 ani.

Partea cea mai inteligenta a Serbiei asteptá cu nerabdare venirea lui Michailu Obrenovici pre tronu si cu totu dreptulu, pentru ca cu elu s'a inceputu o era nouă de mare importanța pentru Serbi'a si pentru cesti-unea orientale. Sute de cantece popula-re din tóte părțile serbesci din Bos-nia, Erzegovin'a, Dalmatia, Ungaria de media-di au salutat pre principalele Michailu că pre eliberatorulu națiunei.

Serbii totu părțile acceptau ca Mi-chailu déca nu mai multu, daru celu putienu va face in prochiamatiunea sea dela suirea pre tronu o scurta amintire de „fratii ce suferă din Bos-nia si Erzegovin'a.“ Prochiamatiunea lui dela 15 Septembre 1860 inse a fostu unu actu de cea mai mare sobrietate. Passulu celu mai insemnat din prochiamatiune a fostu devis'a: *voi'a cea mai inalta sa fia in Serbi'a legea*. Michailu era de parere ca ina-inte de a intrá in acțiune contr'a Turciei sa consolideze tiér'a in Iaintru. Dupa densulu trebuia nainte de tóte sa inceteze passiunile de partida; sa faca ordine in afacerile statului si sa creeze o armata buna. De aceea, déca unu functionari era aptu, nu canta ca pentru care dinastia a fostu elu mai nainte, ci dupa aptitudinea si meritele sele lu promová in functiune. Elu s'a apucat de reforme in admini-stratiune si justitia precum si in instructiune.

Două reforme ponderose avea Mi-chailu de a pune in lucrare, reforme de cari avea sa aterne tóta puterea si forța Serbiei. Reform'a contributiunei si cea militaria. Si contributiunea si armat'a erau la venirea lui Mi-chailu primitive. Nu mai ajungeau si nu mai corespondeau tempului. In-

cătu privesc contributiunea era asiá numita darea capului; iéra armat'a, afara de putienu soldatime regulata, era poporulu armat, va se dica, fia-care barbatu serbu facea parte din armata. Pâna cându puterea armata turcesca era ins'asi intro stare primitiva, ajungea si organisarea acést'a primitiva a serbilor; acum ince cându turci'i si formara o armata respectabile si serbii trebuiau sa introduca formarea de cadre militarie, care sa fie simburele militielor create din armat'a populara. In scupcin'a dela 6

(Va urmá)

Dela Ragus'a se telegraféza ca regimulu austriacu a publicat ca nu mai este in pusestiune de a impartă ratuni de pâne intre emigrantii erzegovineni.

Dela Knin se telegraféza ca soldatii turcesci au mânat din fruntari'a austriaca dela Strmca mai multe vite. Soldatii si gendarmeria nostra (austriaca) au alergat intr'ajutoriu dura turci'i ii a primitu cu salve de puseci si au mânat vitele mai departe. Este sperantia ca contr'a cutediarei musulmane se voru face reclamatiuni co-respondietorie.

De pre câmpulu luptei au inregistrat diurnalele din capitale in septamán'a trecuta două lupte considerabile intre turci si insurgenti, a cărui constatare trebuie inca asteptata. Intr'un'a au raportatu insurgentii victori'a; in a dou'a turci'i.

Corespondentulu lui „Times“ la Mostar scrie cu dto de 30 Octombrie, ca avendu a discutá cu Server-pasi'a asupr'a conditiunei provinciilor resculate, s'a convinșu ca comisariulu imperial este departe de a intielege adeverat'a stare a insurectiunei si mesurile ce aru trebuí sa ia pentru a ajunge la o pacificare. Dintr'o intre-vorbire ce a avutu corespondentulu cu membrii comisiunei consulare a intielesu ca Turci'a este incapabila si de a intielege si de a rezolve difficultatile.

In privint'a intrevederei sultanelui cu generalulu Ignatief, „Wiener Abendpost“ dă asigurări ca chiar dela inceputulu insurectiunei in Turci'a, atât ambasadorulu Russiei cătu si al Germaniei si Austriei n'au facutu nici o demarsia care sa fia in deacordu cu instructiunile formulate in comunu séu care sa nu fi primitu asentimentulu si sprințul celorulalte cabinete.

Ambasad'a otomana la Parisu, comunica diuariulu „le Constitutionnel“ dela 12 Novembre urmatórie:

Mai multe telegramme private, adresate dela Parisu la Constantinopol cuprindu ca mai multe persoane ce se diceau autorisate de marele viziru, s'aru fi adresatu către mai multi capitalisti din Franci'a si Olanda, spre a contracta unu imprumutu de 12 milioane livre sterling.

Din ordinulu sublimei Porti, ambasad'a otomana opune denegatiunea cea mai formală asertioniui acestoru persoane, si declară ca guvernul otomanu n'a incredintat nimenui nici o misiune financiara.

Tóta diuaristic'a europena se ocupa de discursulu pronunciati de Disraeli la banchetulu datu de lord-majorul Londonului. In impregiurările de fatia, cându atâtea dificultăti agita orientu, acelu discursu 'si are importanti'a lui esceptionala.

Eata ce dice „Constitutionulu“ despre discursu:

„In toti anii, in acela'si locu, unulu din ministrii reginei are obiceiul, spre respunsu la unu discursu alu lordului-majoru, a trece in revista politic'a generala si interioara a tierei; este ince forte rare că sa se opresca mai in specialu la o cestiune arditoare spre a o tracta in tóte detaliele sele. De asta-data ince d. Disraeli facu acést'a, si de acea discursulu seu e unu evenimentu alu dilei.

„Am credutu si credem si astadi ca cestiunea turcesca nu este destulu de cōpta spre a dà locu la o soluțiune radicala. Acum două-dieci de ani Rusia a fostu oprita de Engler'a si de Franci'a de a merge asupr'a Constantinopolei si de a procede la impariéla imperiului otomanu. Astadi ea a renunçat la acestu proiectu pentru a situatiunea Europei nu mai e aceeasi; ea nu aru puté sa se intinda in orienta fara a provocá o turburare in occidentu, care aru aduce celu mai mare prejudiciu atât situatiunei cătu si puterei sele europene. De ací pentru dens'a necesitatea de a merge in intielegere cu Austri'a si Germania; de ací intielegerea celor trei imperii, care nu pote dura decătu cu conditiunea că căte si trele sa respecte statu-quu.

„D. Disraeli se pôrta dura cu mare curtenia căndu atribue indulgentie celor trei cabinete o politica de pace, care in faptu, e dictata de o trebuinta imperiosa.

„Cele trei curți nu potu face altfelu decătu sa se arete paciente, sub pedeps'a de a se desbină si a provocá unu resbelu generalu de care are a se teme celu putienu un'a din ele. De acea d. Disraeli pote conta, pentru unu tempu óre care, pre continuarea acestei indulgentie.

„Mesurile financiale ale Portiei n'au avutu decătu putienu parte in nou'a fasa diplomatic'a a cestiunei Erzegovinei; ele puteau servî de protestu vasalilor sultanului spre a continua incuragiările loru pentru insurgenti si a-i face sa castige tempu; ince politici'a celor trei imperii n'a suferit mare modificatiune. Astadi, că si la inceputu, cele trei curți vedu imposibilitatea de a substitui administratiunei musulmane unu guvern creștinu, séu a desmembrá in profitulu loru imperiului otomanu. Totu ce ele potu cercă este că sa asigure execuarea reala a iradeului din urma care cuprindea reformele cele mai urgente si de a opri astu-feliu reincepera insurectiunei in primavera viitorie.

„Acesta programa ince, calificata cu dreptu cuventu de d. Disraeli că o proba de indulgentia a celor trei cabinete, n'are nimicu care sa nu pote conveni intereselor engleze. Primul ministru n'a esitat a declară ca déca puterile dela Nordu, că vecine Turciei, suntu mai directu interesate la pacificarea imperiului otomanu, pre de alta parte ince si interesele Engliterei nu suntu mai putienu considerabile, si pre cari guvernul reginei va scăsa le apere.

Balcanilor cu conditiunea ca Constantinopole să nu devină orașul răsescu. Deci precum nici serbi nici bosniaci nu suntu creduti capabili de a inlocui pre sultanul, și fiindcă în lipsa-i există temerea că să nu mostenescă Russia, se asociază voiosu, din tota inimă la politică actuală a celor trei imperii, politica care e băsata pre statu quo. Deceacă politica s'ar schimbă, Englteră n'ară esită de a desfășură tota formidabilă ei putere, dela Gibraltar pâna la Maltă, și dela Maltă pâna la Bosfor, spre a remană stăpână pre cōstă orientala a Mediteranei, care este drumul la Indii.

Dietă Ungariei.

Dietă Ungariei a infatiasiatu dela începerea desbaterei bugetare incōce unu tablou de campania parlamentara, in care s'au mesuratū totē puterile alese din totē nuansele, ce constituie casă deputatilor. Mai intăiu au intrat în lupta opusetiunea din dréptă, ajutată de cea din stāng'a. Oratorul centrului, numit liberal, au mānatu la începutu numai puteri mai tinere în luptă, puteri cari 'si puneau totē forțele loru judecă pentru de a pară loviturile cele grele si din dreptă si din stāng'a. Abia in dilele din urma intra in distanță proiectelor si puteri mai vechi deprimă in luptă parlamentaria spre a apără proiectul regimului.

Dintre putenii români presenti in dieta numai doi au luat cuventul, Borlea si Ciplea. Dupa cuventările loru semnalizate de diurnale, ambii formădōe estreme. Inaintea celui dintăiu suntu multe si mari rele in tiéra; inaintea celui din urma totă lumea din tiéra nostra e unu paradis.

Déca considerămu totē cele ce au resunat in paretii palatului din Sandor uca in Budapest' apoi trebuie cu inima posomorita sa privim resultatul luptei parlamentare in cestiunea bugetului pre 1876. Resultatul, după cum ni-lu anuncia o despesă de alalta eri, este, ca ori este de unde ori nu este de platit trebuie sa plătim contributiuni mai mari decăt pâna acum. Si acăstă n'ară fi

superarea cea mai mare, deca amu fi auditu vre-unu cuventu mangitoriu despre isvōrele de unde. Isvōrele de pâna astău au secatū mai de totu si cele nouă nu suntu descoperite. Bugetul care s'ă votatū cu o mare majoritate nu ni le arăta nici pre de parte.

O necesitate mare trebuie ca apăsa si peptulu guvernului de propune urcarea greutătilor. Care este acea greutate nu ni se spune. Noi ne temem ca greutatea ascunsă in locu de a inaintă cur'a financiale, ascundindu-o, va cresce mai mare si va deveni si mai incurabile. Ce va urmări mai departe nu o potu sci pote nici ddieii majorum gentium.

Budapest'a 12 Novembre n. Dupa cele formale casă representativa trecendu la ordinea dilei ia mai intăiu cuventul in discussiunea generale asupră bugetului deputatulu

Wirkner, care primește raportul comisiunei financiale de baza la desbaterea speciale si privesc de o datorită a ori si cărui patriotu, a primi între impregiurările actuali proiectele guvernului fără passiune de partida si fără de a mai examină interes particularistice. Ce e dreptu aru si fostu mai bine a urcă mai intăiu capabilitatea de contributiune si a evită astfelii apelul la patriotismul cetățenilor, dura fiindu ca statul se află in pericolu, asiā trebuie sa suportă sarcinele cele nouă.

Oratorul nu consemne cu cei ce dechiara situatiunea financiale de desprăta, elu este convinsu, ca, déca se va regulă administratiunea si justiția conformu postulatelor europene, atunci capitalul esternu va imigră in Ungari'a, fără că prin acăstă colonisare sa se pericliteze, după cum se temu unii, națiunea ungură, care si-a sustinutu existența sea in luptă si aprōpe milenara. Trebuie sa creămu o lege de incolatul buna, sa asigurăm strainilor drepturi cetățenesci, atunci ei voru iubī Ungari'a si se voru face patrioti buni. Oratorul recomanda crutiare in întreprinderile economice ale statului si in ce urvesc cestiunea vamale si comerciale e de parere

sa se dea mâna libera guvernului. (Aprobare in centru.)

I. Simonyi e de parere, de vreme ce bugetul actualu se invertescetotu in directiunea vechia si densul nu pote intinde mān'a la consolidarea sistemei pronunciata in acestu preliminariu, nu pote sa-lu primăsca de baza la desbaterea speciale. Preliminariul nu e seriosu, preliminariul acoperitorul si nesiguru si posturile singurante suntu prea sanguinice. Oratorul dechiara politică financiale a guvernului de gresita si respinge bugetul.

I. Hosztinsky motivandu votul seu dice, ca pre lāngă independentia tierei trebuie sa ne ingrăsim de desvoltarea materiale si spirituale a tierei. Pâna acum nu am fostu norocosi cu medilocele practicate pâna acum, trebuie se incepem a crutiā inca dela 1867 si atunci nu cadeam in lipsele estreme de adi. Trebuie dura a se face o schimbare radicale relativ la ecuvalarea venitelor si erogatelor. Bugetul pre 1876 arăta unu progres si oratorul se invioesce si cu o urcare a dărilor directe, pentruca in asemene stare critica trebuie sa permitem medicului (=guvernului) o operatiune eroica. In urma primește bugetul in genere.

Contele Aur. Dessewffy si motivează votul seu, cum dice, nu din zelul de a jucă o rolă, ci din datorintă către sine insusi. Bugetul este oglind'a fia-cărui statu, care reflectă situatiunea lui in cea mai adeverăta lumina. Bugetul ce ne sta inainte cu unu deficitu preste 15 milioane este inse oglind'a unui viitoru fără tristu. De si oratorul nu are incredere către actualul ministeriu, totusi nu vrea sa-i adscrive lui acăstă stare. Raportul comisiunei nu-lu pote primi, pentru ca guvernul n'a facutu nimic pentru a radică capacitatea de contributiune a cetățenilor. Opozitia dreptei nu primește urcarea contributiunei propusa de ministeriu, pentru ca ea ataca mai tare puterea contribuentilor dealtmintrea destulu de atacata. Oratorul se indiesce de rezultatele ce le astăpta preliminariul ministeriului, bugetul nu

este realu, după cum dovedesc oratorul prin o paralela intre compururile finali si fipsările preliminare.

Cându guvernul actualu — termina oratorul — veni la cărma, sperāmu, ca elu va rupe cu sistemul trecutului si nu va tienă mai multu tiéră in ilusiuni, folosindu colosal'a majoritate parlamentara spre o reorganizare financiale radicale, dura nu spre votarea necondiționata a unor posturi sanguinice. Oratorul nu primește raportul comisiunei de baza la desbaterea speciale.

Istoczy considerându bugetul in totalitatea sea se bucura, ca guvernul a pornit cu succu bunu pre o cale mai buna, dura ce privesc acoperirile, guvernul a folositu totē medilocele spre a deschide nouă isvōră de venit Trebuia sa se crutie cu contributiunea clasele ce traiesc din munca si căstigă si sa se fi pusu impositu mai bine pre bursa, care asuda mai puten si totusi are venite insemnate. Temerea ca prin atare impositu omeni delu bursa se voru imprască nu este intemeiata.

Oratorul venindu in discursul seu la drumurile de feru se alatura la principiu adoptat de totē tierile progresiste, ca statul trebuie sa aduca in cadrul administratiunei sele drumurile de feru, togm'a asiā că si post'a si telegrafulu. Drumurile de feru suntu de o mai mare insemnatate pentru inflorirea statului, decătu post'a si telegrafulu. Statul administrando insusi drumurile de feru nu va trebuia sa dea 15 milioane interese de garantia la administraturele drumurilor subventionate. Apucandu statul odata administratiunea in māna va ajunge curendu si in posesiunea loru. In Germania se face de unu tempu incōce mare agitatii in directiunea acăstă, cele mai de influența corporatiuni s'a pronunciata pentru acuirea drumurilor de feru pre partea statului. Recomandandu guvernului acestu principiu salutaru relativ la administrarea drumurilor de feru, oratorul primește in urma raportul comisiunei de baza la desbaterea speciale.

Balogh dechiara intr'o lunga cu-

venindu va inaltia gloria evreișca sfărîndu si subjugându-totē poporele, — a datu: a daruitu a facutu unu daru, provenit din insasi iubirea cea nemarginata. Acestu daru cu atătu este mai mare, cu cătu cuprinde prefiulu celu unicu nascutu (I Ioau 4, 9. Rom. 8, 5;) ad: Ddieu din iubirea sea a datu pentru măntuirea lumei aceea ce a avutu mai scumpu, mai pretiosu: totu ce a avutu nascutu, — pre fiulu seu unicu l'au datu lumei, pentru lume. Darulu acăstă — alu fiului celui unicu — se cuprinde in dejosirea fiului inceputa cu devenirea omu a cuventului, carea insasi e o dejosire (Filip 2, 7.) si culminatiunea acestei dejosiri in patimile si restignirea lui, că o urmare naturale. Pre-lăngă acăstă darulu se cuprinde mai multu in sacrificarea fiului, carea insa se esplica in dejosirea lui. — Credintă este conditiunea măntuirii, carea se vede marcata mai de aprōpe in Vs. 18.

Vs. 17. Aci „judecata“ nu este insemnată că scopulu tramiterei lui Christosu, ba espressu negata; din contra la 5, 22. 27 o vedem cu ordinul seu, si la 9, 39 o afilam cu scopulu venirei sale. Acăstă contradicție paruta sa redica prin versiunea interpretarea atătu a conceptului „judecata“, cătu si a scopului Ddiescu de tramitere. *Judecata*, altmintrea: despartire (*χρίσις*, dela *χρίω*-desfacu, despartu, deosebescu, desbinu, impariechiezu, de acă: neunire, desbinare, crisa, deosebire prin sentinta judecătoră: judecata), sa refera la inparechierea, deosebirea intre bine si reu, si este:

iéra de alta parte deschide calea de mantuire, vietiā eterna, carea se pote castigă prin creditia in numele lui (vs. 17. 35. 5, 24. 6, 40. 47. 12, 46. 20, 31. Marcu 16, 16. s. a.). In „totu celu ce crede“ se află bas'a universalismului creștinatătiei. (vedi si Marcu 16, 16).

Fatia cu vorbirea acăstă miste-riosa si grea de intielesu a lui Iis. s'au nascutu diferite interpretări si dispute din partea esegetilor mai noi. Déca a-siu crede ca a-siu face vre-unu servitul preotimie nōstre, si mi-aru concede si spatiulu, le-asiu atinge mai pre largu séu mai pre scurtu — după cum merita arendu partea buna si partea gresita din tr'ensele.

— Fiindu inse incredintatu de contrariul le trecu cu vederea, amintindu numai că intre paranthese, ca vorbirea enigmatica a lui Iisusu, o afilam nu numai acă, ci in decursulu intregei Evangelie, ba si la sinoptici,

— caus'a si o afilam esplicită intru cătu-va de insusi Iisusu la Luc'a 8, 10.

— Insesi cuvintele lui Iis., pre cătu se paru la prim'a cetire de grele de intielesu, dovedesc ca intentiunea lui Iis. a fostu a aruncă cu rapediunea fulgerului lovitură preste lovitură in in animă lui Nicodimu, spre a coplesī pre inventiatulu celu susceptibile, si aderinte alu minunilor, iéra prin acăstă a influență nu numai momen-tanu, ci a pune numai unu simbure, unu aluat, carele sa lucre si aduca fructe. Cumca aluatul acestă a dos-pitul, cumca simburele pusu in animă lui Nicod. in acestu modu, n'a fostu fără fructe, se vede din procedură acestui fariseu, carele intăiu pasiesc

singuru in fatiā Sinedriului intru ape-rarea lui Iis. (7, 51.) iéra, vediendu pre Iis. restignitu, nu numai nu si-a perduto creditia, ci s'a intarit in tr'ens'a vediendu implinite cuvintele cele misteriose ale inventiatorului, si intielegendu-le abia atunci: insocitul de colegulu seu Iosif din Arimathi'a, — pre căndu toti aderentii lui Iis. l'u parasisera — nu crutia periculele ce-i astăpta pote din partea Iudeilor, — mergu la Palatu, se declara inventiacei si aderenti ai celui crucificat, si-i ceru corpulu spre inmormantare (19, 38. seq.)

Pre lăngă acăstă nu trebuie sa trecumu cu vederea ca eruditia lui Nicodimu eră multu mai pre susu de cătu a inventiacei lui Iisusu, si prururare mai capace a judecă insusi in singuritate, si a-si face conclusiunele.

Vs. 16—21. Probarea, argumentarea scopului mantuirei, aternatoriu de mōrtea lui Iis. — prin iubirea lui Ddieu, carea voiesce mantuirea lumei si nu judecată, osând'a ei — pre carea (judecată) necredinciosii o atragu a-supra-le.

Vs. 16. Ca asiā... cătu si — si in originalu nu se află, de si după versiunea rom. cu virirea lui si espressiunea devine mai cu pondu. Fidelu originalului aru fi: asiā a iubitu.... cătu pre fiulu seu unicu nascutu lumea — omenimea, conceptul universalismului creștinatătiei (comp. totu Vs. 15.) Acestu universalismul se vede ca cu scopu descoperitul: a (lui Nicodimu, carele că toti judeii eră particularisti, si prin acestă 6) poporului jidovescu, carele eră de credintia ca Messi'a

EGISIGRA.

Studii esegetice.

Sectiunea II-a.
CAPU II—IV.

Cele dintăiu minuni a lui Iisusu in Galile'a, Samaria si Iude'a.
(Urmare.)

Asiā se cade (*οὕτως δεῖ*) — acă este esprimata hotărirea dñeșca, că sa se inaltie fiulu omului. In versiunea rom. δεῖ = trebuie, cauta, este de lipsa, s'a tradus cu *se cade*, carea nu esprima aceea ce esprima origin. In orig. se esprima o necessitate ce cauta sa se implinește, o trebuintă neincungurăvara, o dispuse-tine, carea, că totē dispusetiunile divine trebuie sa se efectueze, — pre căndu in versiunea rom. *se cade* esprima o necessitate conditionata, o cuvenintă, carea la nici unu casu nu involve in sine aceea ce involve terminul: trebuie = δεῖ. Necessitatea acăstă a inaltării lui Iis. (ca elu trebuie) jace in hotărirea dñeșca, espusa in nenumarate locuri din Test. vechiu (cum: Ps. 21. Isaia 50, 6. 53, 2 seqq. Dan. 9, 26 s. a.) si nou (Mat. 26, 24. Marcu 9, 12. Luc'a 22, 22, 24, 25—27. Fapt. Apost. 17, 2. 3. 26, 22 seq. a. a.) — la cari se refera si acestu testu. — Caus'a acestei necesități; atătu de imperativu marcate, se determina mai de aprōpe prin Vs. 15. că totu celu ce crede intru elu, sa nu piéra, ci sa aiba vietă vecinica. Perirea este lucrarea pecatului (8, 24. Mat. 7, 14). Mōrtea, sacrificarea lui Iis. sfârșita puterea pecatului de o parte,

ventare, ca bugetulu substernutu nu-lu multiamesce in nici o privintia. Nu este suficienta nici reductiunea erogatorului, pentru ca preliminariul n'a mersu pâna la marginile posibilităției ce le prescrie in modu imperativu starea financiale de astazi a tinerii. si nu ne liniscesce modulu de a acoperi deficitul, propusu de ministeriu. Numai schimbarea afacerilor comune, infiintarea unei bance independente si a unui teritoriu vamalui separatu potu sa schimbe gravitatea situatiunei. Oratorulu declina bugetulu.

Al. *Hegedüs* dechiara ca primesce bugetulu, căci arata acurat lini'a, pâna la care s'a potutu crutiā fără de a se periclită interesele administrațiunei si postulatele culturei. Oratorulu dovedesce print'ro paralela a cîfrelor de acum cu cele din anii trezuti, ca guvernul a facutu crutiār insemnate; dupa aceea se apuca se combata parerile opositiunilor si in urma se dechiara pentru acceptarea bugetului.

Cu aceste se inchide siedint'a de adi.

Cursulu supletoriu

tienutu la Brasovu dela 1—18 Augustu 1875.

(Urmare.)

2. Deprinderea prin infatisiare.

Posiveritatea de a deprinde pre copii prin infatisiare.

Sau aretatu, ca:

Copilulu, cîndu se pomenesce pre lume, nu cunoscse nimicu, din cîte vede si aude. Cu incetulu destepanduise si mai intarinduise poterile incepe a invetiā dela educatorii sei, ca de ce tréba suntu si ce nume au obiectele din impregiurulu seu. Elu ia de adeveratu numai ce-i spune educatoriulu seu despre acele obiecte, pentru nu scie inca a le pretiu din mai multe puncte de vedere si a le judecă si dupa raportele, in care stau ele unulu cîtra altulu.

Asemenea nu pote deosebi copilulu nici intre fapt'cea buna si intre fapt'cea rea. Dara aplecarea, ce o are dela natura, că sa faca si elu ceva-si, lu indemna sa ia séma, ce face educatciulu seu; apoi mai bine ori mai reu, dara se silesce a face si face si elu asiā, si se bucura din su-

1) in rapportu la *dispusetiunea morale si directiunea vietiei*: despartirea cestui din urma (a reului) de celu intâi (de bine) pentru că ómenii sa le cunoscă, primésca séu respingă, sa le urmăze séu nu, si adeca: a) espunerea reului in opositiunea sea facia cu binele (impreuna cu demasarea binelui numai parutu 9, 39.) nimicirea puterei pre carea o esercéza elu (reulu) asupr'a sufletelor, predatea lui dispretilui si urei cuvenințiose; b) ocasiune unei hotăriri voluntarie a ómenilor pentru bine si reu (Vs. 19) — fără de carea n'aru fi nici unu meritu pentru cei buni. si nici unu demerit u pentru cei rei —;

2) in rapportu la *contribuire*, (*imputatiune responsabilitate*) nimicirea puterei celei stricacióse pentru starea ulterioră a celor buni, asiā cîtu linișcea acestor'a nu se mai conturba prin acel'a (reulu), si ei (cei buni) gusta intrég'a binetuventarea a vietiei lor, pre cîndu cei rei — si pôrtă blastermul vietiei lor, carele este: condamnarea, osândirea, pedépsa (Vs. 18 seqq.); in urma:

3) ambele impreunate in ide'a invingerei binelui asupr'a reului (12, 31, 16, 11).

Acum: Ddieu, că cea mai inalta, mai fericita fintia nu are nimicu cu imparechiera, cu desbinarea binelui si reului, dreptu ce elu nu judeca (5, 22.); dara intru cîtu Ddieu se arăta lumei. că legea si puterea bine-

fletu, cîndu vede, ca a potutu face si elu ce-va că educatoriulu seu.

Prin aceea ca copilulu face de sine, ce vede la educatorii sei, va se dica imiteză faptele educatorilor sei, se va deprinde firesce mai usioru că prin ori care povetie, promisiune ori lege la apucaturi si porniri bune si la aplecări bune vediendu de acestea la educatorii sei.

Avenu inse nefericirea, a vedé la densii moravuri si fapte rele, atunci le va imită pre acestea si va lucră si elu ásemenea.

Fatia cu acestea s'a propusu intrebările urmatörö:

1. Cum trebuie sa se pôrte invetiatoriulu in fatiā copiloru?

2. Ce invetiaturi si sfaturi bune pote dă invetiatoriulu parintiloru celor necunoscatori in acesta privintia?

3. Cum pote deprinde inv. prin exemplulu seu pre elevi la anumite moravuri bune si la anumite virtuti?

4. Nu-si va poté invetiatoriulu ajunge mai usioru scopulu acest'a, déca va fi modelu de fapte moralu religiose nu numai inaintea elevilor, ci si inaintea parintiloru acestor'a?

5. Cum va poté invetiatoriulu face acest'a?

Responsurile prime:

1. Invetiatoriulu trebuie sa se pôrte in fatiā copiloru, că unu modelu de moravuri bune si de virtuti, că imitandulu copii, sa se pôta face prin acest'a si ei crestini buni si ómeni de omenie.

2. Inv. sa sfatuiésca pre parintii necunoscatori, a se pertă in fatiā copiloru că nisce ómeni cu moravuri bune si virtuosi, că imitandui copii sa pôta deveni prin acest'a si ei ómeni cu moralitate si crestini adeverati.

3. Invetiatoriulu pote deprinde prin exemplulu seu pre copii la:

curationie, déca insusi va veni la scola curat;

bunacuvintia, déca d. e. insusi va dice rugaciunea in scola cu pietate; cîndu gasesce vre-unu obiectu de ale scolarilor sa nu pregeete a-lu redică de josu, a-lu duce in prelegere si a-lu aretă elevilor, intrebandui, care l'a perduto, si apoi sa 'lu dee aceluia, alu cui este; déca chiaru dandu preste unu elevu, ca a adusu o jucaria si se jóca in prelegere cu ea, de-si i-o va luă atunci din mâna, că sa nu mai conturbe cu ea prelegerea, si sa fia atentu la lectiune, — dara apoi

lui in lume, trebuie sa înfrângă acesta imparachiere: de aceea s'a datu judecat'a fiului 5, 22. 27.) carele, că fiulu omului, representa intre ómeni pre Ddieu pamântescu — déca este iertata acesta espressiune; cu deosebire dupa Nr. 1, spre acest'a a venit in lume (9, 39.) De óre ce inse judecat'a aduce de o o parte nefericire si pedépsa, — saru paré ca acest'a contradice scopului celui maretii alu Ddieu, ad: ca insusi Ddieu aru fi facutu pre omu, că sa-lu pedépsa. Acesta parere dispäre in data ce concedemu ca: omulu are voia libera, si aterna dela densulu a-si alege binele séu reulu (Nr. 1, 6.); iéra alegându pre cestu din urma, insu-si se judeca (Vs. 18.) Osenairea inse este o urmare a invingerei binelui asupr'a reului, si că atare nu se pote atribui scopului ddieescu.

Celu-ce urmăza reului, sufere de urmărlile, de resultatele lui, de osenda; iéra celu ce urmăza binelui se bucura de resultatele lui, de invingere cu urmărlile ei: — Dupa testamentulu vechiu (Ps. 78, 6. Issai'a 64, 2. Ierem. 10, 25 s. a.) si opiniunea evreilor — dupa carea despărtirea binelui si reului eră determinata prin marginile (barierele) esteriore ale teocratiei — pre pagâni „lumea“ nu-i astăpta alta la judecat'a lui Messia (Nr. 3) de căt' pedépsa (Nr. 2). — Ddieu inse a iubit lumea mai multu de căt' si inchipua evrei; elu si-a tramis

la incheiarea prelegeriloru 'i-o va dă inapoi, nu 'i-o va confiscă;

atentiu, déca invetiatoriulu va veni bine pregatit la scola, va fi atentu la acea ce esplica, va vorbí cu cuvinte usiōre de intielesu si cîndu esplica nu se va preumblă dela unu locu la altulu prin odaia scolei, ci va stă ori siedea la unu locu; déca nu va intrerupe esplicatiunea, că sa se mai uite pre ferestra la cîte ceva-si; déca in prelegeru nu va lucră altu ce-va (d. e. contracte de ale parintiloru, că notariu comunala s. a.) ci va esplică in curentu elevilor sei obiectele prescrise;

respectu cîtra mai mari, déca intrandu vre-unu preotu ori altu mai mare in clase mai intâi invetiatoriulu se va sculă si lu va salută; mergendu cu rendulu pre ultia intâi inv. va dă mai marilor onoreea cuvenita s. a. — *ordine*, déca inv. 'si va avé unu planu de prelegeri si va urmă in darea lectiunilor dupa acela'si; déca 'si va avé in dulapulu scolei tôte utensile pentru prelegere puse la locul cuviinciosu, fără de a fi necesitat sa cera dela copii carte, bricégu ori altu ceva-si de feliulu acest'a; déca voru află copiii, cîndu mergu cu vre-o trebuintia in cas'a invetiatoriului, ca acolo domnesce orenduiāl'a;

punctualitate, déca va veni invet. totu-déun'a la scola la tempulu cuvenit; déca nu va parasí cîndu o prelegere, cîndu alt'a pentru óre-cari trebuintie familiari s. a.;

activitate cu staruintia, déca invet. va fi activu si va staruī la lucru, adeca va propune fără pregetu, fără de a stirbi din órele de prelegere; déca lu voru gasi elevii, cautandulu pentru ceva-si, acasa lucrându cu zelu;

cumpatare, déca inv. va pazí o mesura in darea lectiunilor, ocupatiunilor, in certarea elevilor lenesi, in amenintiāri, pedepse; déca se va feri de ocări batjocuritorie, pedepse aspre ori chiaru vorbe grosolane cu infuriare; déca si la petreceri scolastice va pazí mesur'a cuviinciosa in mancare si beutura;

modestia, binefacere, concedere, pacintia, déca va posedea in adeveru invetiatoriulu aceste virtuti, si elevii lu voru vedé adeseori seversindu fapte esite din aceste motive.

4. Invetiato iulu 'si va puté a-junge mai usioru acestu scopu, déca va fi modelu de fapte moralu-religiose

nu numai inaintea elevilor sei, ci si inaintea parintiloru acestor'a.

5. Invetiatoriulu va puté face acest'a, déca va cauta de scola cu zelu, onestate si probitate; va cultivă si va educă pre elevii sei dupa principiile pedagogico-didactice, caru cunoștințe se va silí, a si le totu mai inmultit si amplifică; va merge la educatiune mână in mână cu parintii copilaru; in cas'a sea, in economia sea casnică va ave regula si buna orenduiā; si va crutiā venitulu si-si va sporii fondulu subsistintie sele si alu familiei sele; va fi modestu, sinceru cîtra parintii copilaru si cîtra mai marii sei scolastici, bisericesci si politici si le va dă cuvenitulu respectu; va merge si va conduce si pre elevii sei la sta biserica si va lucră cu cuviintia si zelu pentru binele bisericei sele si alu statului.

B. *Poruncile si legile scolastice.*

Insemnatatea porunciloru si legilor.

S'a aretatu, ca copiii suntu cu mintea neajunsa si asiā nu potu lucră, dupa cum cere ratiunea (=mintea cea ajunsa si sanetosă;) deci cultur'a si desvoltarea mintei, cîta le lipsesc, trebuesce suplinita print'ro potere din afara. Aceasta potere din afara este ratiunea invetiatoriului educatoru, carele are sa intetiésca prin disciplina pre copii, sa lucreze, cum aru lucră ei, cîndu aru fi barbati cu ratiune. Ratiunea invetiatoriului are dara sa se infatisieze intr'o forma, in carea sa-si arete tendint'a intetirei, adeca sa se arete că porunca séu lege. Poruncile si legile dupa cuprinsulu lor au sa fia ratiune, inse dupa form'a loru sa insarcineze la supunere. (Vai de inv. care va dă porunci si legi ne-ratiunali!)

Apoi s'a spusu si:

Cui sa se dea porunci, cui legi scrise. Folosulu, ce-lu aduce deprinderea din tineretie a pazí legile scolastice si orenduiiele familiari, si urmările cele bune dela acesta deprindere — spre a pazí apoi si legile comunali, municipali si ale statului.

Modulu de a-si esprime invetiatoriulu poruncile. Staruint'a că porunc'a data sa se implinesca. Ce poruncile sa nu si le retraga invetiatoriulu. Fapt'a care s'a opritu adi, sa se opresca, de cîte ori s'aru ivi. Poruncile date sa aiba valoare pentru toti scolarii.

Fatia cu acestea s'a propusu urmăriile intrebări practice;

1. Ce folosesc copilului, déca lu va face invetiatoriulu mai intâi sa intieléga, ca fapt'a, ce o facuse elu (copilulu), eră rea; in fapt'a, ce i-a disu densulu (inv.) sa o faca, este buna, si apoi 'i va porunci pre acest'a sa o faca; iéra pre acea lu va oprí de a o mai face?

3. Este bine a porunci copilaru prea desu, adeca a repeti aceleasi porunci mai la tota vorba?

3. Cum pote face inv. pre elevi sa pazescă poruncile, cari li le-a datu?

4. Ce reu 'si pote face inv. lui insusi, déca va fi nepasatoriu despre impliirea ori neimplinirea porunciloru lui de cîtra copii?

5. Ce reu si pote face inv. lui insusi, déca va dă porunci fără de nici unu scopu, ori nechiare, incătu sa nu pote scî copii, ca ce au sa faca, ori porunci, pre cari nu suntu copii in stare sa le implinesca.

6. Ce pote urmă de acolo, déca se va vedé inv. silitu sa-si retraga poruncile date.

7. Ce reu 'si pote casiună invet. lui insusi, dara si copilaru, déca o fapta declarata ieri de buna a poruncit copilaru sa o faca; — adi inse nefacendum copii, o lasa nefacuta; séu déca o fapta a declarat'o ieri de rea si a oprit'o; adi inse vede, ca — iéra a seversit'o vre-un scolaru, dara lu lasa nebagatu in séma?

8. Ce reu si-aru casiună inv. prin

(Va urmá.)

aceea, ca aru luá pre unii scolari la dare de séma, de i-au implinitu pouncile date, iéra pre cutare séu cutare copilu nu?

9. Dupa ce si-a perduto invetatoriulu autoritatea sea fatia cu elevii sei, mai puté-va cultivá si educá pre elevii sei?

Respusurile primite.

1. Copilulu face bucurosu numai ceea ce-i este placutu. Prin urmare déca simte placere la o faptă, fia aceea buna ori rea, elu o face cu tota multiamirea, nesciindu inca sa deosebesca binele din reu, Asiá dara invetatoriulu mai intâiu sa convinga pre copilulu gresită, ca fapt'a, care a facut'o, de-si i-a placutu sa o faca, totusi este o faptă rea, si mai facandu-o i va aduce numai stricaciune, ba chiaru si peire; — inse fapt'a, care i-o recomenda densulu sa o faca, i va fi spre fericire (sa-i aduca inainte esempe de feliulu acestă); — apoi sa-i demande sa o faca.

Prin acést'a va invetiá copilulu, a deosebi fapt'a buna de cea rea; va prinde, a iubí faptele cele bune si a se ferí de cele rele; se va supune a face mai bucurosu bine de cătu reu.

(Va urmá.)

Varietăti.

Publicatiune. Cu finitulu anului 1875 se va impartî din fondulu Aloisiu Szabel'au, la veduve si orfani seraci de functionari, o suma de 140 floreni.

Deci reflectantii au in intielesulu statutelor a-si adresá suplicele respective pâna la 10 Decembre a. c. la subsrisulu comitetu.

Comitetulu localu, alu functionarilor austro-magiariori in Sabiu.

Program'a fóiei edande:

P R E O T U L U,
că ministru, că magistru si că regente spiritualu.

Fóia curatul bisericésca.

Cum se pote vedé in titlulu fóiei, cuprinsulu ii va fi impartitul in trei clase.

Preotulu că magistru va avé de obiectu tota acele functiuni si ceremonii, cari se reduc la ministrarea, respective administrarea celor sacre. Prin urmare se va ocupá ex professo cu descrierea istorica a tuturor ceremonielor usuate in biserică resaraténa, nepotendu intermitte a acelei apusane, cari nu suntu alta, de cătu o reforma radicala a ceremonielor bisericiei resaraténe. Istor'a riturilor si a ceremonielor va trece si preste anulu salutei, si va aretă: ivirea, desvoltarea si perfectionarea la statulu presint a ceremoniilor bisericesci, ba chiaru si demnitatile sacerdotale si unele ceremonii pagâne esistente inainte de venirea Mântuitorului. — Ajungându la presinte, apoi va aratá insemnataea mystica a acelora. Dupu aceste apoi va avé acestu ramu alu fóiei in evidintia tota reformele ce se aru intemplá in ceremonie si rituri.

Preotulu că magistru. Acestu ramu va cuprinde in sine pateristica, polemica, apologia. Va publicá opurile S. S. parinti in traducere fidela, cum e a S. Chrysostomu, a marelui Vasiliu etc. catechesele S. Cyrillu Hierosolimitanu „ad competentes“ (18), „mystagogica“ (5), „anchoratus“ S. Epiphaniu etc. etc.; va publicá in acést'a parte si câte un'a predica. — Va avé in evidencia erorile moderne si refundarea acelora; — se va ocupá si cu beletristic'a religioasa publicându si câte unu romanii religiosu-moralu, cum e d. e. „Iosifu in cas'a lui Putifar“, „Cecilia“, „Agnotta“, „Pancratia“, adaugându din căndu in căndu si câte unu mytu cum e d. e. „Psyché“,

in care grecii arata nemurirea sufletului in form'a mitica.

Preotulu că regente spiritualu. Acestu ramu alu foieva va cuprinde in sine ierarchia din punctu de vedere istoricu. Va publicá biografiele preotilor mai vestiti din tôte tempurile, cum si a celor presenti. Va aretă relatiunea preotului fatia de poporu si vice-versa.

In o epoca, cându tôte natiunile desvólta o activitate démna de tota consideratiunea, cându vedemu pre tota poporele culte descendendu pre aren'a culturei, aratandu care câtupóte, nu credu, ca aru fi cine-va sa ne dică si noué românilor, ca e bine a stă la o parte, a stă indiferent cu ménile in sinu fără de a aratá ce-va semnu de vietă. Tréca unu seclu séu dôue si preotimea culta si bine educata a românilor va disparé fără urme! fără sa pôta cine-va demonstrá, ca si români au avut unu cleru! Câtate talente, câte capacitatii rare avem noi in presente d. e. numai in cele patru capitile gr. cat. si căti teneri luminati si setosi de sciintia suntu in precitatele patru gremii. Si aceste tôte, tôte preste căte-va decenii voru fi ingropate in pamentu!

Deci e de lipsa fratilor a ne formá in o phalanga bine organisata si a ne luptá cu puteri unite contr'a nimicirei numelui nostru.

Fratii mei! „A venitul tempulu“ (ps. 101); deci: imbarbatati-ve, si sa se intarésca aiumele vóstre“ (ps. 33).

Din aceste consideratiuni manecându amu aflatu de bine a pune inaintea ochilor stimatilor cetitori program'a nostra, provocandu-i la o grupare valorosa, la succurgerea spirituale si materiale a edârei si sustienerei foiei nostre intentionate. Dela voinț'a sincera a iereilor si archiereilor nostri buni aterna totu in asta pri-vintia.

Noi cam deodata ne-amu marginitu a scôte fóia nostra cu 1 Ianuarie 1876, si apoi cu fia-care prima a subsequentelor luni. Pretiulu anualu l'amu defiștu 6 fl. v. a. si fia-care va stă celu putien din 6 côle.

Deci acei dd., cari se aru asociá noué, si cari aru dorí a avé fóia nostra, suntu provocati a ne avisá pâna in finea lunei acesteia, că sa ne potem orientá cu punerea sub tipariu a atâtoru exemplarie, căte ne aru fi de lipsa. Altmintrea acei dd., cari dôra aru dubită despre perseverantia nostra, si totusi aru dorí a avé fóia, li facem cunoscutu, ca, dupa ce ne voru avisá prin o corespondintia — noi li vomu tramite toti numerii regulat fără sa ne solvésca, pâna la finea anului, cându apoi numerulu ultimu li-lu vomu tramite cu posticipatiune ser vindu de contractu bilateralu.

Gher'lala 4 Novembre 1875.

Pentru comitetulu redactionale:

Georgiu Pască
licentiatu in dreptulu canonicu si diriginte spiritualu.

* * * „Osservatore romano“ publica dupa testulu persanu traduct'a scrioarei adusa de generalulu Nazar-Aga, tramsulu estraordinaru alu siahului Persiei, cătra pap'a Piu alu IX. Eata acestu documentu:

„Santie Sele Pré veneratulu si pré ilustrulu Papa, insusindu unu caracteru de Messie, inaltiatu de locuitori lumii ceresci, i dorim gratia Domnului!“

„A ajunsu pâna la noi, cari suntem animati de amicitie sincera, amabil'a si venerat'a scrioarea Santie vóstre, plina de daruri angeresci, scrioare facuta de voi in abundantia amicitiei si incredintiata Escelentiei Sele pré onoratulu Archiepiscopu, Augustinu de Héraclee, pre care ni l'ati tramsu impreuna cu daruri scumpe, incredintiari, si prea frumose suveniri destinate a fi totu-déun'a pentru

noi unu motivu de a cresce afectia nostra.

„Că sa facem cunoscutu intr'unu modu particulariu marea valoare si consideratie ce acordâmu scrisoarei si darurilor Santie Vóstre, cum si Archiepiscopul Augustinu, s'au primitu de propri'a nostra persóna imperiala si amu vorbitu in fati'a tuturor, cum se cuvenea de amicitia si affectia Santie Vóstre pentru noi.

„Afara de aceste amu crediutu necesariu a ve adresá aratandu-ve bucuria cordiala si profund'a satisfactiune ce ne-a causatu incredintiarea de amicitia si sincer'a affectiune a Sântie Vóstre pentru noi, asigurandu pre Santi'a Vóstra ca dupa aspiratiunile si bine-voitórele dorintie ale Sântie Vóstre, delegatii natiunei catolice, precum si toti individii si particularii acestei natiuni au fostu si voru fi că in trecutu obiectulu binevoitiei nostro, si că sa dicem asiá, alesi dupa ministrii inaltului nostru imperiu, si ca voru fi in celu mai inaltu gradu obiectulu a totu feliulu de partiniri si protectiuni. Pentru a mari aceste partiniri dupa stabilirea relatiunilor atâtu de multu dorite, s'au promulgatu de noi si s'au adresatu guvernorilor provinciali ordine formale privitorie la drepturile, protectiunea si libertatea catolicilor, relativu la credintiele loru religiose.

„Si in adeveru, noi considerâmu pre individii acestei natiuni catolice, cari suntu supusi imperiului persanu, că unu depositu incredintiata noué de Sântia Vóstra, cu a cărui conservare ne insarcinâmu.

„Asemenea considerâmu noi persoana Vóstra că cea mai mare dintre discipulii lui Messia (inchinare lui) si pentru acestu cuventu, demnu de veneratiune.

„Dorim că, gratia seninului Vostru susfletu, sa nu ne uitati in rugile vóstre si că relatiunile cu Sântia vóstra sa urmeze totu-déun'a.

„Scrisa in palatulu nostru regal din Teheranu lun'a lui Rebi-ub-Sami 1292 (Maiu 1875).

(Urmăza semnulu pecetiei si semnatură M. S. I. Siahulu).

„Cur. Bucur.“

Burs'a de Vien'a.

Din 7/19 Novembre 1875.

Metalicele 5%	69 25
Imprumutul nationalu 5% (argintu)	73 20
Imprumutul de statu din 1860 ...	110 75
Actiuni de banca	912 —
Actiuni de creditu	186 60
London	113 90
Obligationi de desdaunare Unguresci	81 40
" " " Temisiorene	81 65
" " " Ardelenesci	79 90
" " " Croato-slavone	85 --
Argintu	104 90
Galbinu	5 37½
Napoleonu d'auru (poli)	9 11

Nr. 265.—1875.

Concursu.

In urm'a inaltei ordinatiuni a prea Venerabilului Consistoriu archiepiscopal din 8 Augustu Nr. 2268 a. c. la veduvit'a parochia gr. orientala de clas'a III. din Gridu in protopresbiteratulu Fagarasiului se deschide prin acést'a concursu cu terminu pâna la 30 Novembre a. c. st. v.

1. Emolumentele suntu pre lângă venitele stolari usitate dela 160 familii alesi căte 8 copuri de bucate; iéra dela 42 familii mestecate pe jumate.

2. Unu locu de samenatura agru de 3 galete.

3. O livadie de 4 cara de fenu la unu locu care se folosesce in totu anul.

4. Folosirea erbii, din progadea bisericiei.

5. Tacs'a pasilor cu căte 8 cr. dela tota famili'a. Care tota computata la olalta, aducu sum'a 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá postulu acesta parochialu, au de a-si adresá concursele loru construite conformu statutului organicu, pâna la terminulu aretat la subsrisulu.

Fagarasiu in 18 Octobre 1875.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Petru Popescu,
protop.

2—(3)

Concursu.

Devenindu a dou'a parochie gr. or. de class'a III. din comun'a Toparcia vacanta, spre ocuparea acestei statiuni se scrie concursu pâna in 30 Novembre 1875 st. v.

Emolumentele impreunate cu aceasta statiune suntu:

- a) 11 jugere 297□^o de pamantu parte fanatie parte locu aratoriu;
- b) accidentele stolare regulate dupa 205 familii, care computendu-se la olalta dau o suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acesta statiune au a-si insinuá recursele bine informate in sensulu statutului organicu in terminulu prescrisul mai susu, la scaunulu protopopescu gr. or. alu tractului Mercurea.

Comitetul parochialu gr. or. Toparcia in 5 Oct. 1875 st. v.

Presiedintele comitetului.

Iacobu Greavu.

Ioanu Lepedatu.

notariu.

Ioanu Dracu,
adm. protopopescu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei de parochu in comun'a bisericésca greco-orientale de class'a III. Minth'a cu fil'a Besanu se scrie prin acést'a concursu cu terminu pâna la 30 Novembre a. c. st. v.

Emolumentele acestei parochii suntu: folosirea portiunei canonice si venitele stolari usitate.

Doritorii de a ocupá acesta statiune, au a-si asterne pâna la terminulu indicat supletele loru, instruite in sensulu st. org. — la subsrisulu.

Dev'a 30 Octobre 1875.

In contilegere cu comitetul parochiale.

Ioanu Papiu,
protopresbiteru.

(2—3)

Incunosciintiare.

Subscris'a directiune reg. ung. de lotu deschide loteria a V. reg. ung. de statu, a cărei venitul curatul in urm'a pregratiósei declaratiuni a Majestatei Sele se va intrebuinta spre infinitarea de orfanotrofie pentru orfanii lucratilor erariali.

Loteria are 3334 nimeritorii cu o suma de castiguri de

200,000 fl. val. austr.

intre cari

I nimeritoriu de frunte	100,000 fl.
II	20,000 "
2 nimeritorii a	5000 "
10	1000 "
20	500 "
100	100 "
200	50 "
3000	10 "

Tragerea se va face irrevocabilu in Budapest'a

la 20 Decembre 1875.

Un'a sórtă costa 2 fl. val. a